

faa vidtløftigt Maskineri, at det forekommer mig, man absolut maa nære Frygt for, at man ikke med Hensyn til faa store Summer vil komme igjennem dermed paa Landet, og tiltrøds for Alt, hvad der kan siges imod det Princip at ligne paa Formue og Keilighed, troer jeg, man skal see hen til, hvad der praktisk vil være det bedste Udførlige. Jeg indrømmer, at naar man holder sig strikte til Principet, staaer en Indkomstskat langt over en Ligning paa Formue og Keilighed; men naar Talen er om den praktiske Anvendelse af disse to Ligningsmaader, og naar man seer hen til, hvorledes Forholdet vil stille sig idetmindste i Landkommunerne, vil man finde, at det vil være meget lettere og simplere at ligne paa Formue og Keilighed end efter Indtægten. Det er ikke altid det Principrigtigste, der er det meest praktisk Udførlige, og jeg troer, at dette netop gjælder her. Jeg har derfor ikke turdet gaae ind paa, at denne store Sum skulde lignedes efter Indtægt, men jeg har meent, at man maatte holde sig til Formue og Keilighed. Denne Ligningsmaade er man nu engang vant til, skjøndt rigtignok med mindre Beløb, men naar man i en Række af Aar har lignet mindre Summer paa Formue og Keilighed, vil man ogsaa kunne komme ud af det med disse større Summer, idet man kan gaae frem efter de samme Regler, som man nu engang har dannet sig med Hensyn til denne Ligningsmaade. Dersom imidlertid et Fleertal af Thinget virkelig tør tage Forslaget under Nr. 21 uden mit Underændringsforslag, skal jeg glæde mig derved, thi det vil da bibringe mig den Tro, at den Frygt, jeg har, ikke er tilstrækkelig begrundet. Jeg ønsker, at man kan komme til en Ligning paa Indkomst, men jeg har en afgjort Frygt derfor ved denne Keilighed, idet jeg troer, at det vil være en Misrekommandation for en fremtidig Indkomstskat, naar man bringer den i Anvendelse her, og jeg maa altsaa imod mit eget Duffle holde paa Skatten paa Formue og Keilighed. — Med Hensyn til et andet Spørgsmaal, der foreligger, nemlig angaaende Summens Størrelse, skal jeg bemærke, at de Afstemninger, der have fundet Sted ved 3die Behandling af Lovdkastet om Hesteudbredningen, have gjort det nødvendigt, at Summen her maa forandres.

Man maa nemlig erindre, at det Beløb, som Regjeringen forlangte i Udcastet til Krigsskatteloven, var beregnet saaledes, at der deraf kunde udredes 150 Rd. i Erstatning pr. Hest, og naar Erstatningen var bleven indskrænket dertil, vilde dette Beløb altsaa have været tilstrækkeligt; men da det blev bekendt i Udvalget over Krigsskatloven, at Udvalget over Hesteudbredningsloven havde foreslaaet, at Alt, hvad Hestene havde kostet, skulde erstattes af Finantserne, og efterat dette var vedtaget ved anden Behandling af Hesteudbredningsloven, var hele Udvalget over Krigsskatloven enigt i derefter at indrette den Sum, som her foreligger. Jeg vil oplyse, hvorledes denne Beregning er gjort. Man har sagt, at hver Hest i Gjennemsnit kan regnes at have kostet 225 Rd., thi det maa erindres, at Udvalget over Krigsskatloven maa sørge for, at den Sum, Regjeringen skal bruge, ikke bliver forringet, og altsaa maa man beregne Gjennemsnitsprisen rundelig. Naar den Sum, der er foreslaaet at skulle udredes i Krigsskat, er beregnet efter en Erstatning af 150 Rd. pr. Hest, bliver der 75 Rd. at lægge til pr. Hest, og den Sum, der herefter svarer til 3,820 Heste, maa altsaa lægges til i det Beløb, der skal indvindes ved Krigsskatten, og Udvalget er derved kommet til det Resultat, at det Beløb, Regjeringen havde foreslaaet, paa Grund af den større Erstatning pr. Hest maa forøges med 280,000 Rd. Naar man imidlertid beholder den samme Gjennemsnitspris af 225 Rd., efterat det ved Hesteudbredningslovens tredie Behandling er vedtaget, at ethvert Udbredningsdistrikt selv skal afholde 18 Rd. af disse 225 Rd., saaledes at der altsaa for Statskassen kun bliver at udrede 207 Rd., istedetfor som tidligere beregnet 225 Rd., og naar man regner disse 18 Rd. pr. Hest af 3,820 Heste, faaer man en Sum af noget over 68,000 Rd., hvilket altsaa er det Beløb, hvorved den Sum, Udvalget har foreslaaet, maa nedfattes. De 280,000 Rd. har Udvalget meent at kunne tilveiebringe paa den Maade, at det Bidrag, der skal udredes pr. Lønne Hartkorn, blev forhøjet med 8 $\frac{1}{2}$, hvilket vilde give et Beløb af c. 30,000 Rd., og drager man disse fra de 280,000 Rd., bliver der 250,000 Rd. tilbage, som lagte til de 300,000